

Gépi látás

GKNB_INTM038

Pénzérme számláló alkalmazás

github.com/tivadark/Computer vision

Kamondy Tivadar

ZXCJX6

Győr, 2020/2021/1

Tartalomjegyzék

1	Bevez	zetés	2
2			
3		sználói dokumentáció	
J	3.1 Használat		
	3.1.1		
		ejlesztői környezet - Thonny	
		elhasznált könyvtár - OpenCV	
4	* *		
	4.1 P	rogramkód és felépítés	10
	4.1.1	Első kódrészlet	12
	4.1.2	Második kódrészlet	14
	4.1.3	Harmadik kódrészlet	16
	4.1.4	Negyedik kódrészlet	17
5	Össze	gzés, tapasztalatok	17
	5.1 T	esztelés különböző képekkel	17
6	Felhas	sznált irodalom	37

1 Bevezetés

Az alábbiakban összefoglalva a Széchenyi István Egyetem Bsc mérnökinformatikus szak Gépi látás (GKNB_INTM038) kurzusára elkészített féléves beadandó feladatomról számolok be. A féléves dolgozatom célja egy olyan alkalmazás elkészítése volt, amellyel a számítógépes képfeldolgozást illetve a gépi látás egyes elemeit magába foglalva, szemléltetni tudom egy működő megvalósításon keresztül. Ebből a célból így tehát egy pénzérme számláló alkalmazást készítettem el. Az program lehetővé teszi a felhasználó számára, hogy egy bemeneti képet megadva konkrét eredményeket kapjon. Pontosabban egy olyan bemeneti kép adható meg, amelyen különböző értékű és tetszőleges értékű pénzérmék találhatók meg, részben előre definiált paraméterekkel. A továbbiakban a leírást két részre csoportosítva, a felhasználói és fejlesztői szempontból közelítve is kifejtem részletesebben.

```
>>> %Run newCoins.py

200 Ft : x 3
20 Ft : x 3
50 Ft : x 2
10 Ft : x 2
100 Ft : x 2
5 Ft : x 4
Teljes osszeg: 1000 Ft
```

Felhasználó számára megjelenítendő eredmény.

Balra a bemeneti, jobb oldalon a kimeneti képek.

2 Elméleti háttér

A számítógépes, vagy gépi látás egy olyan terület, amely arra összpontosít, hogy lehetővé tegye a számítógépek számára, hogy azonosítsák és feldolgozzák a képeken vagy akár videókon szereplő tárgyakat hasonlóképpen, mint az emberek. Ez a jelfeldolgozásnak egy olyan típusa, ahol a bemenet egy kép, a kimenet pedig egy kép vagy képhez tartozó jellemzők, karakterisztikák lehetnek. A cél, a hasznos információk kinyerése a képekből, ami sokszor nem egyszerű feladat. A hagyományos képfeldolgozás során, ahol még nem feltétlen a gépi tanulás segít közre a mintákkal való tanuláson, különböző szabályokra lehet hagyatkozni. Ez pontosabban azt jelenti, hogy a különféle utasításokat és szabályokat úgy tervezzük meg a megvalósítás során, amik az eredményhez vezetnek. Ezek különböző műveletek, amelyek segítenek elérni a kívánt célt, mint például a feladat megoldása során is megvalósított, a kép szürkeárnyalati transzformációja. Tehát ezzel az RGB kép képtérből való konverzióját jelenti, amely történhet kétféle módon is. Az egyszerűbb módszer, szimplán a három szín, az R a B és a G átlagolásából adódik, majd ezt osztja el hárommal. Viszont a három színnek különböző a hullámhossza, ami nagyban hozzájárul a kép kialakulásához, ezért célszerűbb azt a súlyozott módszert alkalmazni ahol a színek hullámhosszaitól függően súlyozást végzünk az értékeken. Ezt a megoldást használja az OpenCV beépített funkciója is, tehát ezáltal egy szebb eredmény érhető el, ha figyelembe van véve hogy a vörös színnek nagyobb hullámhossza van mind a három színnél, a zöldnek pedig a legkevesebb, így célszerű ezek szerint számolni.

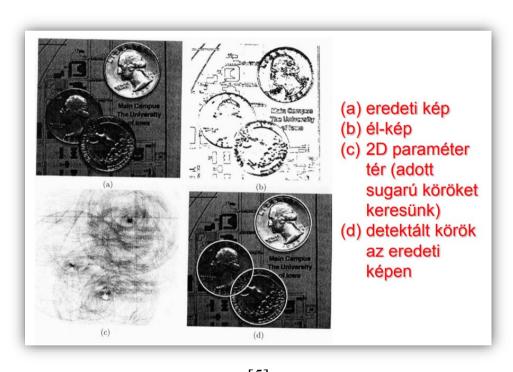
RGB[A] to Gray:
$$Y \leftarrow 0.299 \cdot R + 0.587 \cdot G + 0.114 \cdot B$$

[4]

Ezt követően a kép medián homályosításának elvégzése annak, annak érdekében, hogy az apróbb részletek eltávolításra kerüljenek. Ez egy gyakran használt művelet a képfeldolgozásban, amelynek számos oka van, mint például, a képen látható zajok (sóbors) csökkentése, így csak az általánosabb formák maradnak meg a képen. Ennek eléréséhez egy medián szűrőt kell alkalmazni a képen, ami egy nem lineáris filterezési technika. A nevéből is adódóan, a kernel területe alatti összes pixel mediánját veszi, és helyettesíti a központi elemet ezzel a mediánértékkel. Előnye ennek a megoldásnak, hogy a zajok eltávolítása mellett továbbá kevésbé homályosítja el az éleket, és mivel medián értékeket veszünk ezért értelemszerűen a kimeneti kép sem fog több pixelt tartalmazni, mint a bemeneti képünk.

A képen fellelhető pénzérmék megtalálására, a Hough transzformáció alkalmazható, ami egy funkció kivonási technika a számítógépes látásban, digitális képfeldolgozásban.

A klasszikus Hough-transzformáció a kép vonalainak azonosításával foglalkozott a kezdetben, majd később kiterjesztették tetszőleges alakzatokra, így tehát már ellipszisek vagy körök esetére is használható az alkalmazása. A ma általánosan használt Hough transzformáció alakját Richard Duda és Peter Hart fejlesztette ki 1972-ben. Így technika segítségével egyenes, kör. vagy különféle körvonalak detektálhatók. transzformációval megadható az egy ponton átmenő összes egyenes egyenlete, illetve az alkalmazásával képtérből Hough-térbe alakíthatók. Az alkalmazása hatékony lehet, ha ismert méretű és alakú objektumokat keresünk, de abban az esetben is, ha azok részben zajosak vagy takarva vannak. Egyenesek detektálásánál az egyenesbe eső pontokhoz hozzátartozó szinuszoid görbék ha metszik egymást, akkor az input tér egy pontjának a szinuszoid görbéje felel meg a Hough térben. A megvalósítás diszkrét szavazásos térképpel történik, tehát például kettő görbe metszéspontja által jelölt egyenesre két szavazat esik. Körvonal detektálása esetén a Hough tér három dimenziós lesz, viszont ha konstans sugarú kört keresünk akkor a paraméter tere két dimenziós. A kódrészletekben továbbá kifejtem az OpenCV által használt funkciót.

[5]

Minden lépésnek megvan a saját paraméterkészlete, így ezek további, részletesebb beállítást igényelnek. Tehát ahogy a teszteredményeken is kivehető, vannak olyan esetek, amelyeket a hagyományos gépi látás technikáival nem százszázalékig megbízhatóak körülmények változása miatt, hiszen a környezet különféle tényezői közrejátszanak, mint például a megvilágításból adódó árnyékok, a túl erős megvilágításból adódó felületek megcsillanásai, mint ronthatnak az eredményeken.

3 Felhasználói dokumentáció

3.1 Használat

3.1.1 A program paraméterezése és beállításai

Az alkalmazás pontos működéséhez fontos, hogy a futtatást megelőzően a felhasználó beállítson illetve finom hangoljon néhány olyan értéket, amelyek változhatnak az indítások során. Mivel az algoritmus a kamera rögzített beállított pozíciója alapján dolgozik, ezért első lépésként fontos az egyes pénzérmékhez tartozó értékek vizsgálata. Ez képkockánként változó, tehát megnézzük hogy az adott pénzérmének mekkora az átmérője képkockában, ezt felezzük így megkapjuk a körhöz tartozó sugár értékét, majd esetleg a középértékeken még javítva az arányok jobb elosztása miatt módosítunk az értékeken. Ez a lépés könnyen megtehető akár a Paint segítségével, így kijelölünk a vizsgálandó érmét, majd megvizsgáljuk hogy az átmérője vízszintesen mennyi képkockát foglal magába. Így tehát ha a fentebb is található tesztképekre szeretnénk megkapni a helyes értékeket, ezek szerint a beállított helyes paraméterezés:

```
forint ermek
        "5 Ft": {
             "ertek": 5,
             "sugar": 37.5,
        "10 Ft": {
            "ertek": 10,
             "sugar": 44.7,
        "20 Ft": {
             "ertek": 20,
             "sugar": 51.2,
        "50 Ft": {
             "ertek": 50,
             "sugar": 54.5,
        "100 Ft": {
            "ertek": 100,
             "sugar": 40.7,
        "200 Ft": {
             "ertek": 200,
             "sugar": 57.5,
        },
    }
```

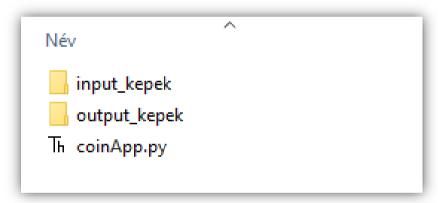
A felhasználó szempontjából másik szükséges információ az úgynevezett küszöbérték beállítása lehet, amelynek segítségével a képek közötti eltérések csillapíthatók. Tehát ennek segítségével a hibaszűrés csökkenthető illetve nagyítható bizonyos értékig.

```
adat,kep = osszeg_szamitas(ermek_adat, 1.5, ermek_detektalt_kep)
```

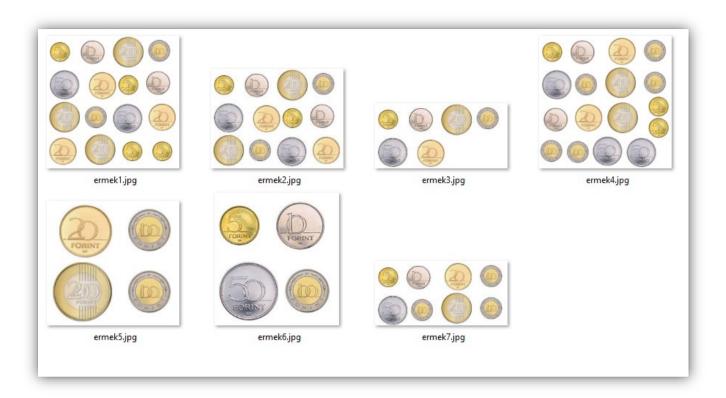
Szintén érdemesebb nagyobb felbontású képek esetén ezt a számot magasabbra emelni, hiszen a pixelek sűrűbben helyezkednek el ilyen estekben, így növelni kell a csillapítást. Viszont ha a képeink például egy ipari felhasználásban, jól- vagy tökéletesen megvilágított környezetben kerülnek elkészítésre akkor ennek az értéke is lehet minél kisebb, hiszen nincs szükség ilyenkor a nagyobb hibaküszöb meghatározásához a környezeti tényezők miatt.

3.1.1.1 Képek ki- és bemeneti helyének beállítása

Az alkalmazás használata ez előzőekben tárgyalt Thonny fejlesztői környezettel nagyon egyszerű, viszont fontos hogy a környezet az előzőek szerint helyesen legyen beállítva, tehát a könyvtár importálása is megtörténjen. Továbbá a használathoz az alábbi mappaszerkezet és elnevezéseket kell követni tehát:

A futtatható állomány mellett a két mappa megléte, az egyik a felhasználó által generált bemeneti képeket kell, hogy tartalmazza.

Ezeknek szintén célszerű figyelni a nevére, hiszen a kódban az OpenCV, az elérési hely és név alapján olvassa be mindig az aktuális bemeneti képet. Így tehát, hogy a program pontosan melyik képet importálja be a könyvtárunkból, a 72. sorban, a main tagot követően lehet beálltani.

Itt csupán a futtatható állomány melletti mappa szerkezetet kell megadni, tehát adott esetben az *input_kepek* nevezetű mappából az *ermek121* jpeg kiterjesztésű képet fogja a program választani bemeneti képként. Hasonlóan így tehát az exportálandó képek helyével, és elnevezésével is:

```
82 cv2.imwrite("output_kepek/ermek_Hough.jpg",ermek_detektalt_kep)
```

Itt az egyes detektált érmék lementése, amelyeken végrehajtódott a Hough transzformáció.

```
cv2.imwrite("output_kepek/ermek_darabertek_korvonal.jpg",kep)
```

Az alábbi résznél pedig a végleges exportálandó eredmény, amelyeken szerepelnek már az egyes érmékhez tartozó értékek is. Függvény második paramétereként itt tehát már a kész képet kapja meg.

Miután ez mind egyezik, futtatható a program és az eredmény a parancssorban látható, illetve megjelennek a létrejött képek is a kimeneti mappában.

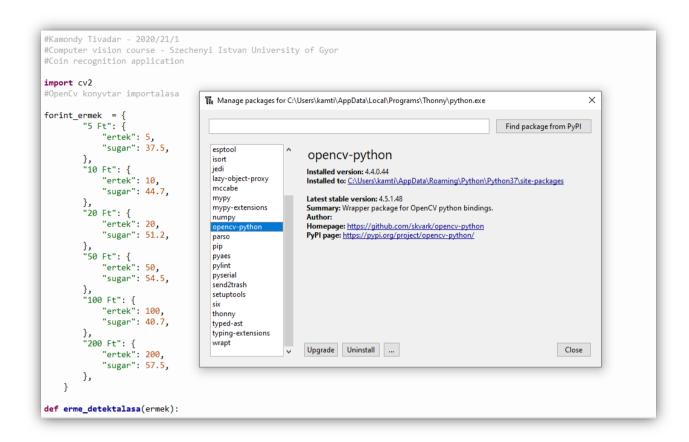
3.2 Fejlesztői környezet - Thonny

Az alkalmazás fejlesztését a Thonny intergrált fejlesztői környezet segítségével valósítottam meg. Ehhez a Pyhton programozási nyelvet választottam, azon belül is a 3.7.7-es verziót, ami egész pontosan egy 2020 márciusi kiadás. A phyton egy széles körben elterjedt programozási nyelv, amely számos előnyt képes biztosítani a többi nyelvvel szemben a számítógépes látás területén, de széles körben használják a mesterséges intelligencia és gépi tanuláshoz is. A Thonny fejlesztői környezet segítségével nem volt szükség külön a programozási nyelvi csomagot telepítésére, mivel az előbb említett verzióval beépítve települ a környezet is. A környezet egy egyszerű és letisztult felületet biztosít, ahova a kódot beírva egyszerűen fordításra majd futtatásra is van lehetőség. Tulajdonságai miatt akár kezdőknek is opcionális választás lehet.

Forrás: [1]

3.3 Felhasznált könyvtár - OpenCV

A feladat megvalósításához felhasználtam az OpenCV (Open Source Computer Vision Library) könyvtárat, amely segítségével akár valós idejű számítógépes képfeldolgozás alkalmazások fejleszthetők. A könyvtár főleg a számítógépes képfeldolgozásra fókuszál, de támogatja az olyan funkciókat is, mint például ami a videófelvételek elemzését vagy az arc- illetve tárgy felismerést segítik.

Az OpenCV könyvtárat a Thonny fejlesztői környezeten belül is lehetőség van hozzáadni, így nem kell külön letölteni majd importálni semmit. Egyszerűen a menüpontból kiválasztva **Tools** → **Manage packages**, és az alábbi listából kiválasztva az **opencv-pyhton** csomag telepíthető a fejlesztői környezethez. Itt lehetőség van később a már telepített csomagok kezelésére is, mint ahogy a képen látható az aktuális telepített verzió 4.4.0.44, de azóta már jött ki egy újabb, egyszerűen az *Upgrade* gomb megnyomásával frissíthető ez. De lehet egyéb olyan csomagokat is telepíteni amelyek nincsenek bent a listában, vagy egyszerűen eltávolítani azokat amelyekre már nincsen szükség.

Forrás: [2]

4 Fejlesztői dokumentáció

4.1 Programkód és felépítés

Az algoritmus felépítése négy részre bontható, ahol az első részben definiálásra kerülnek a különböző pénzérmékhez tartozó adatok a későbbi számítások egyszerűsítése végett. A második és harmadik részben pedig két fő funkció került implementálásra, ahol az előbbi a pénzérmék detektálásáért, az utóbbi pedig az érmék értékeinek kiszámításaiért felelős. A kód legutolsó részében meghatározásra kerülnek a különböző útvonalak, illetve meghívásra kerülnek a függvények, majd végül egy teljes összeg számítás segítségével a felhasználó számára kiíratásra kerülnek az eredmények.

```
#Kamondy Tivadar - 2020/21/1
#Computer vision course - Szechenyi Istvan University of
Gyor
#Coin recognition application
import cv2
#OpenCv konyvtar importalasa
forint ermek = {
        "5 Ft": {
            "ertek": 5,
            "sugar": 37.5,
        },
        "10 Ft": {
            "ertek": 10,
            "sugar": 44.7,
        },
        "20 Ft": {
            "ertek": 20,
            "sugar": 51.2,
        },
        "50 Ft": {
            "ertek": 50,
            "sugar": 54.5,
        },
        "100 Ft": {
            "ertek": 100,
            "sugar": 40.7,
        },
        "200 Ft": {
            "ertek": 200,
            "sugar": 57.5,
        },
    }
```

4.1.1 Első kódrészlet

Az alábbi kódrészletben fentebb meghatározom a pénzérmékhez tartozó különböző adatokat, mint például a név, érték, és a különféle méretű érmékhez tartozó sugár. Ezt a python (dictionary) szótár segítségével valósítom meg, mivel itt tudok tárolni különböző adat párokat kulcs és érték szerint, így később könnyebb lesz dolgozni ezekkel. A szótárakban nem megengedettek a duplikált adatok, tehát nem lehet két ugyanolyan értékhez tartozó kulcs, továbbá nincs sorrend sem ezért nem lehet indexelés alapján rákeresni egy-egy értékre.

A kódrészlet első sorában pedig egyszerűen importálódik az OpenCV csomag, ezáltal a későbbiekben lehetőség van a használatára.

```
def erme detektalasa(ermek):
    kep = cv2.cvtColor(ermek, cv2.COLOR BGR2GRAY) #a kep
szurkearnyalatossa konvertalasa
    kep = cv2.medianBlur(kep, 21) #a kep elhomalyositasa a
kep aprobb adatainak eltorlese vegett
    kor_alakzatok = cv2.HoughCircles(
        kep, # bemeneti kep
        cv2.HOUGH GRADIENT, # detektalas tipusa
        1,
        50,
       param1=100,
       param2=50,
       minRadius=5, # minimalis sugar meret
       maxRadius=350, # max sugar
    )
    #kor alakzatok detektalasa es a zold korvonal
kirajzolasa korulottuk
    for felismert kor alakzatok in kor alakzatok[0]:
        x koord, y koord, detektalt sugar =
felismert kor alakzatok
        detektalt ermek = cv2.circle( #a kor megrajzolasa a
koordinatak es sugarak felhasznalasaval
            ermek,
            (int(x koord), int(y koord)),
            int(detektalt sugar),
            (0, 255, 0),
            4,
        )
    return kor alakzatok[0],detektalt ermek
```

4.1.2 Második kódrészlet

A kód további részeit függvényekben határozom meg, így ezek későbbi meghívásával egyszerűbben lehet számolni, valamint átláthatóbb lesz a program. Ebben a részben, mint ahogy a metódus nevében is látható az érméknek a detektálása a cél. A függvénynek itt egy paramétere van, amit megkap, ez pedig maga a kép, amit a fő függvényben (majd az utolsó kódrészletben) kapunk meg az OpenCV könyvtár segítségével. Miután a függvény rendelkezik a képpel, már dolgozni is tud vele, így a minél hatékonyabb képfeldolgozás érdekében különféle átalakításokat kell végezni a képen. Az egyik ilyen átalakítás, mint például a kép szürkeárnyalatossá konvertálása, majd ezután pedig a kép elhomályosítása. A kép szürkeárnyalatossá való alakítása során tehát a kép saját színtere kerül átalakításra. OpenCV beépített funkcióját használva az első paraméterként az aktuális képkockát, a másodikként pedig a konverzió típusát kapja a függvény. A kép elhomályosítása szintén az OpenCV egyik funkciójának a segítségével történik. A mediánszűréssel kiszámítható minden egyes képkocka az adott kernel ablak alatt, ezáltal bizonyos képkockák kicserélhetők a medián értékekkel, ahol esetlegesen túl nagy az eltérés. Ez rendkívül hatékony módszer a só-bors zaj eltávolításához. Érdekesség, hogy amíg a Gaussian és doboz szűrésnél a szűrt érték lehet olyan értékű, ami az eredeti képen nincs jelen, addig ennél a megoldásnál csak olyan elemmel számolhatunk, ami az eredeti képen is megtalálható, ezáltal még hatékonyabban csökkentve a zajt.

Forrás: [3]

A következő lépésben, a kódban a Hough transzformáció segítségével megkeressük a képen található kör alakzatokat. Egy kör matematikailag leírható az $(x - x_{k\"oz\'eppont})^2 + (y - y_{k\"oz\'eppont})^2 = y^2$ alábbi egyenlettel, ahol $(x_{k\"oz\'eppont}, y_{k\"oz\'eppont})$ a kör középpontját jelöli, és az r pedig a kör sugara. Az OpenCV azonban egy jobb megoldást használ, az egyszerűsítés miatt, így a Hough Gradiens metódussal számol ami az élek gradiens információit használja. Az ehhez tartozó két paramétert a funkcióban meg kell adni param1 illetve param2 néven. Minél nagyobb az itt beállított küszöbérték, annál nagyobb a lehetősége a felismert körök számának. Viszont a megfelelő értéket fontos megtalálni, hiszen ha nincs meg akkor hamis eredmények is kerülhetnek a számításba. Szintén fontos a minimum távolság paraméter helyes beállítása, ennek is fontos szerepe van abban hogy az összes kör, illetve hibás észlelések nélkül menjen végre a számítás.

Forrás: [4]

Ezt követően egy ciklus segítségével az algoritmus végig megy a meglévő kör alakzatokon és minden egyes detektáláson végighalad, majd egy egyszerű OpenCV funkció segítségével kiemeli az egyes körök sugarait, amelyeket detektált az előző lépésben. A funkció paraméterei sorrendben, mint a kép, kör koordinátái, sugár, megrajzolandó jelölés színe, vastagság. Visszatérési érték pedig egy adott detektált elem, kép lesz.

```
def osszeg szamitas(ermek adat, kuszobertek
,korvonalas ermek):
   adat = {} #exportalando szotar
   for erme adat in ermek adat: #ermeken vegig iteralas
        for k in forint ermek : #vegig iteralas az ermek
eloredefinialt adatain
            if abs(erme adat[2] - forint ermek
[k]["sugar"]) <= kuszobertek: #ha talalkozik a</pre>
kuszobertekkel
                if k in adat.keys(): #ha a kulcs nem
talalhato akkor hozzon letre egy ujat
                    adat[k] += 1
                else:
                    adat[k] = 1 #ermekhez hozzaadas
                cv2.putText(korvonalas ermek,
str(forint ermek [k]["ertek"]), (int(erme adat[0]),
int(erme adat[1])), cv2.FONT HERSHEY SIMPLEX, 1, (0, 0, 0),
4) #az adott ermere az ertek kiiratasa
   return adat, korvonalas ermek #adat es a kep
visszaadasa mar az ertekekkel egyutt
```

4.1.3 Harmadik kódrészlet

Ebben a részben az egyes érmékhez tartozó értékek is számításra kerülnek. Itt az első kódrészletben meghatározott szótár is felhasználásra kerül, hiszen az egyes érmékhez tartozó értékek is itt vannak meghatározva. Egy ciklus segítségével végig iterálunk ezeken az adatokon, és megkeressük, hogy az adott érméhez melyik sugár tartozik, olyan módon hogy a ciklus megkeresi az egyes érmékhez tartozó sugarakat, amelyek a szótárban definiálásra kerültek. A kód működésének hatékonysága növelésének érdeke miatt itt szükség volt egy küszöbértékre, így még nagyobb pontossággal határozhatók meg a különböző érmék értékei. Tehát ha a vizsgált sugár, a szótárban hozzá legközelebb eső párjához nagyban hasonlít akkor valószínűsíthető az, hogy egyezés van, így tehát a program megtalálta az adott érméhez tartozó értéket. Ezt követően egy OpenCV funkció segítségével a már előzőleg felhasznált és módosított eredeti bemeneti képre rákerülnek az egyes érmékhez tartozó értékek is.

```
if name == " main ":
    kep = cv2.imread('input kepek/ermek1.jpg')
    ermek adat,ermek detektalt kep = erme detektalasa(kep)
#ermek detektalasa
cv2.imwrite("output kepek/ermek Hough.jpg",ermek detektalt
kep)
    adat, kep =
osszeg szamitas(ermek adat, 1.5, ermek detektalt kep) #az
ermek osszegenek szamitasa
    teljes osszeg = 0
    for a in adat:
        print(a,": x", adat[a])
        teljes osszeg += adat[a] * int(a.split(" ")[0])
    print("Teljes osszeg: ", teljes osszeg)
cv2.imwrite("output kepek/ermek darabertek korvonal.jpg",ke
p)
```

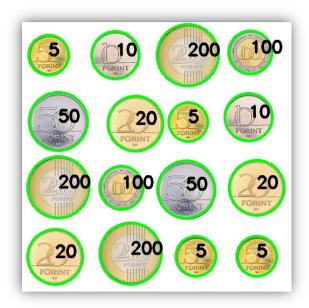
4.1.4 Negyedik kódrészlet

A legutolsó részben pedig definiáljuk a bemeneti és kimeneti képek elérési útvonalait az OpenCV-nek, illettve az egyes elkészített metódusok meghívásra kerülnek. Ezt követően egy iterálás segítségével a kód végig megy az értékeken, és egy összegzést csinál, így eredményként a felhasználó nem csak a kimeneti képeket kapja meg, amiken már a pontos adatok szerepelnek, hanem egyúttal a konzolban látható számára a teljes összeg, és hogy egy adott valutából mennyi darab is található a képen.

5 Összegzés, tapasztalatok

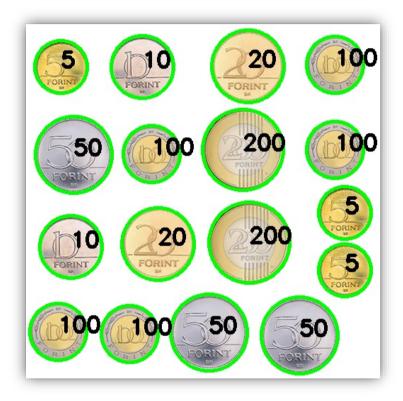
Az alkalmazás fejlesztése során számos kérdés és gondolat felvetődött, hogy hogyan is lehetne az egész algoritmust még hatékonyabbá fejleszteni. A jelenlegi megoldás a megadott különböző darabszámú, elhelyezésű és értékű pénzérmékkel tesztelve lett. Ezekkel a program minden esetben helyesen számolt, hibátlanul felismerte az pénzérméket és nem hibázott. Továbbá tesztelve volt különböző olyan képekkel, amelyekben több a zavar vagy az olyan befolyásoló tényező, mint például az árnyékok. Azonban a legtöbb esetben itt is jó eredmény adott vissza az alkalmazás, viszont voltak olyan esetek, amelyeknél eltérő értékek jöttek eredményül, hiszen az árnyékok különböző szögben és mértékben módosították a hátteret és erre már sok esetben nem elég a sima számítógépes képfeldolgozás, hanem a tökéletes eredmény érdekében gépi tanulás megoldásokkal lehetne javítani a sikerességet. Az ilyen jellegű képeknél, amelyekben több és különféle zavar volt megtalálható, a hatékonyság több mint 100 darab tesztképre vizsgálva közel 80%-os volt. A tapasztalat alapján a legtöbb gondot az ilyen jellegű képekben az olyan tényezők jelentették, mint a pénzérmék különféle elhelyezéseiből adódó környezeti hatások befolyásolása. Tehát például a fény, különböző megcsillanásai az érméken, kelthetnek olyan hatást, hogy az érmének a körvonalai jelentősen elcsúsznak, vagy például a 200 Ft-os pénzérménél a belső rész kiemelkedik, és az algoritmus ez által úgy ismeri fel az érmét, mintha ha a nagyobb érmére egy kisebb érme lenne ráhelyezve, a körvonalak megjelenése miatt.

5.1 Tesztelés különböző képekkel

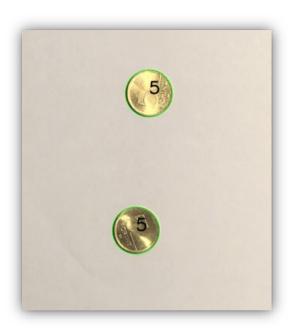

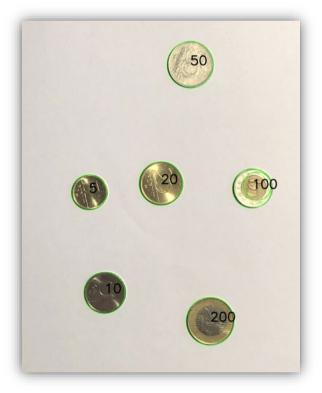

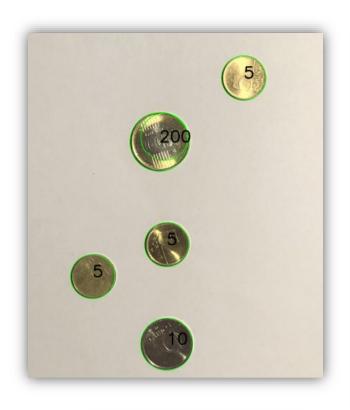
A felismerés enyhén árnyékolt pénzérmés képekkel is működik.

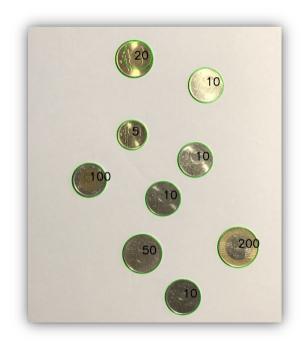

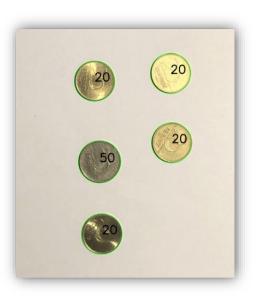

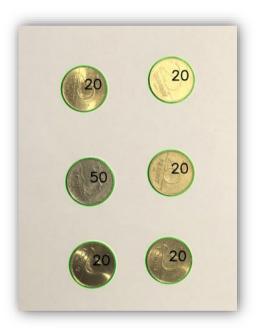

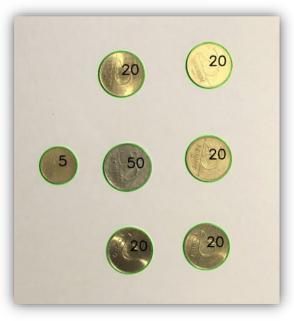

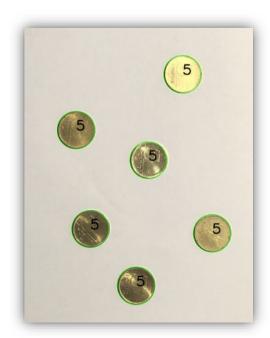

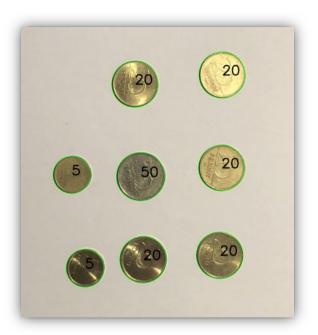

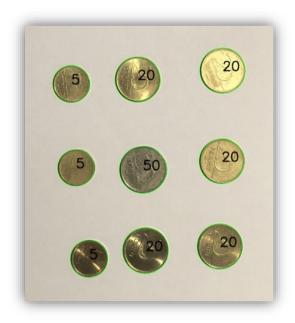

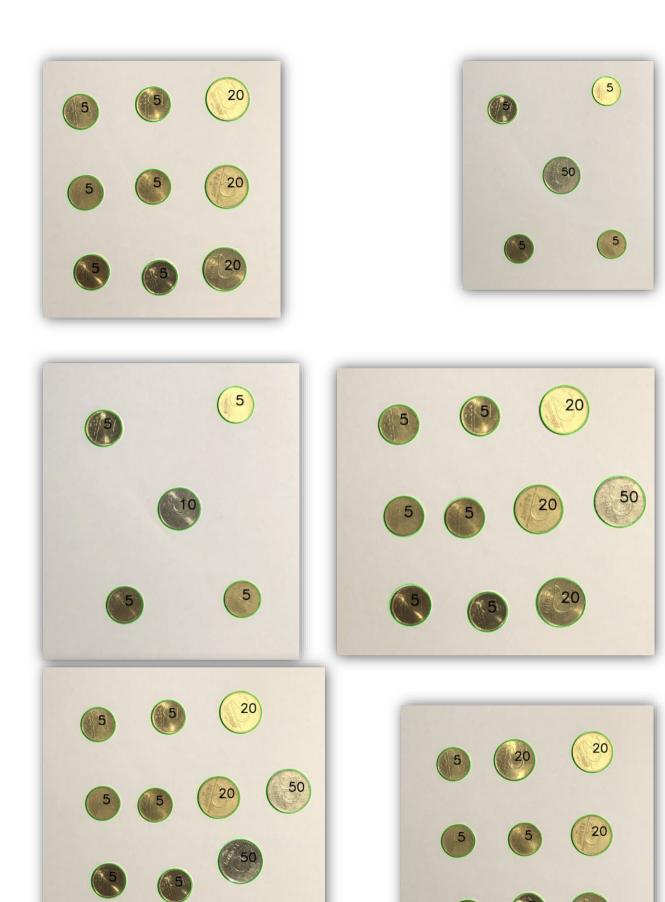

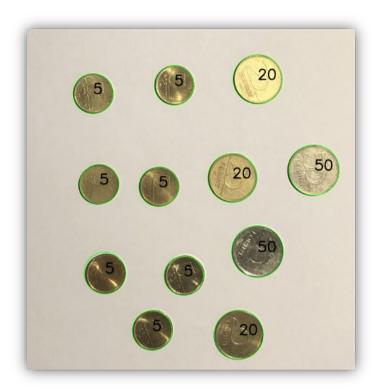

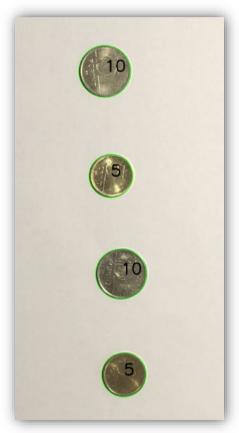

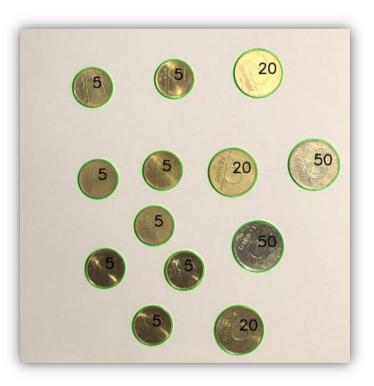

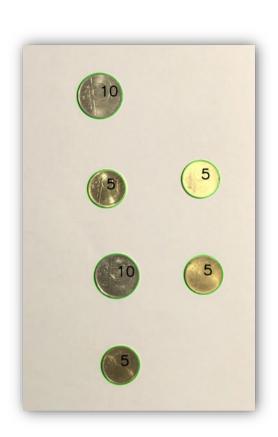

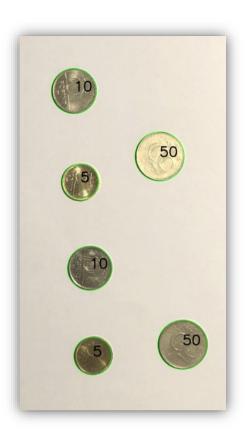

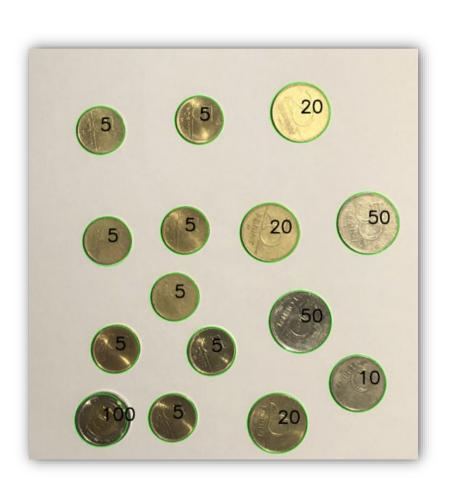

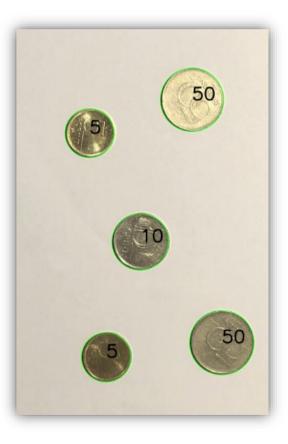

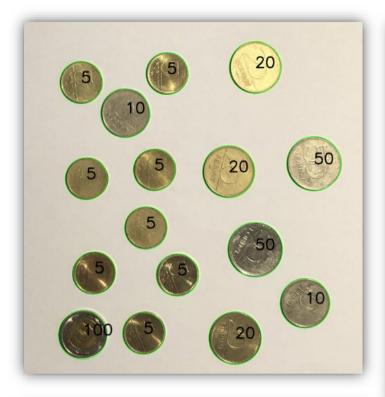

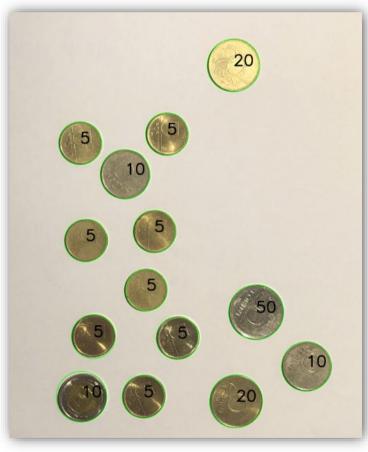

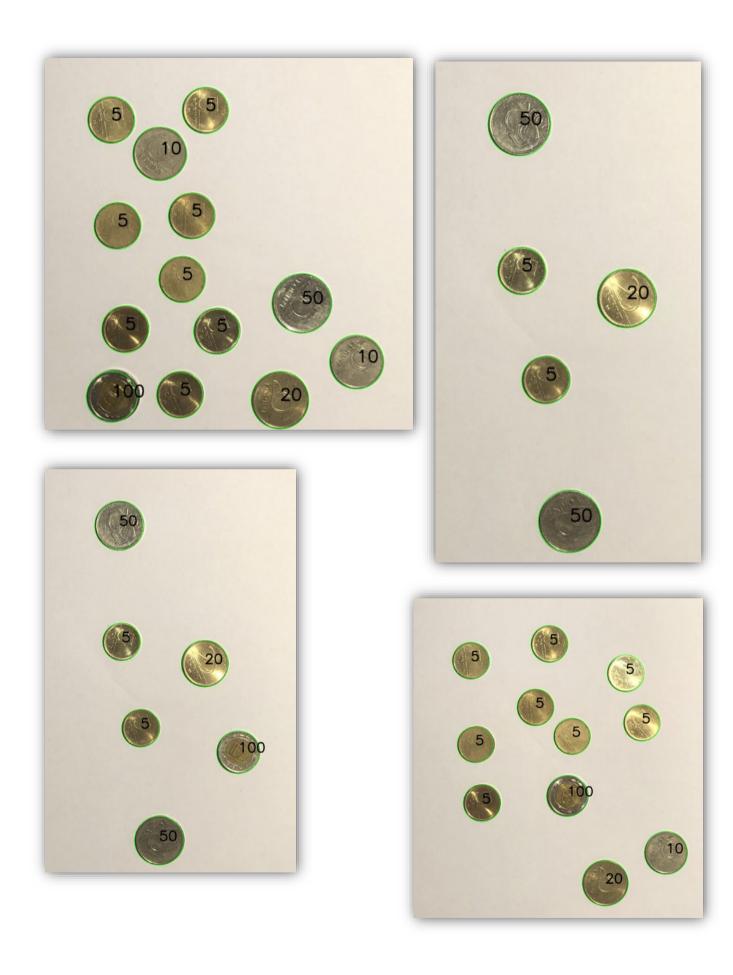

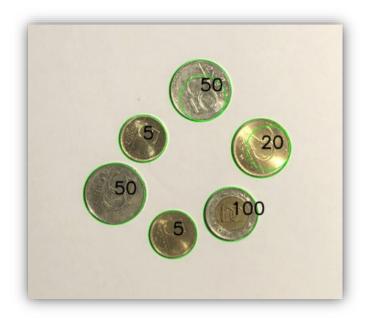

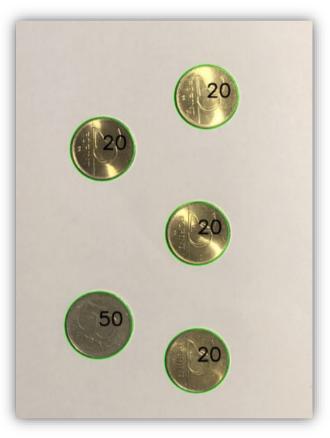

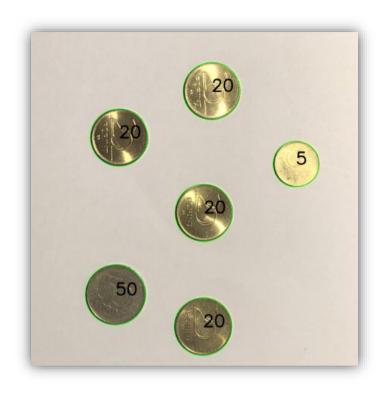

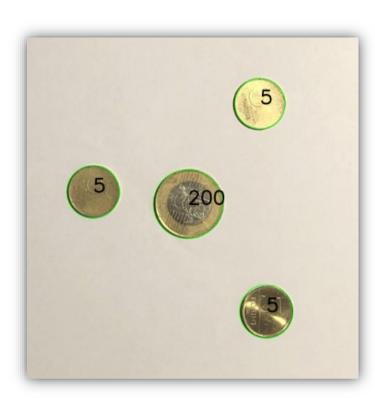

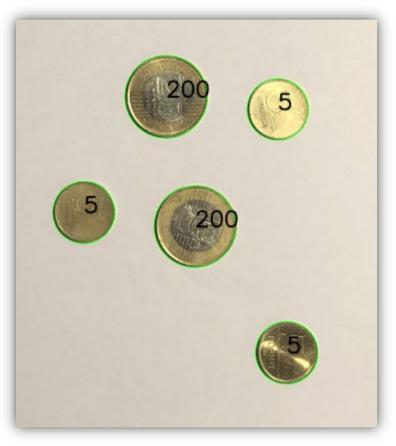

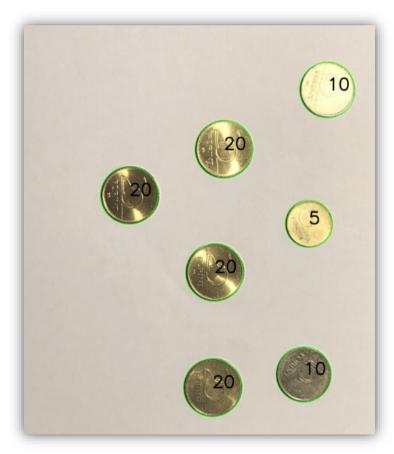

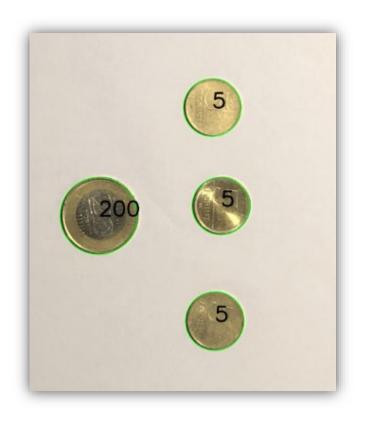

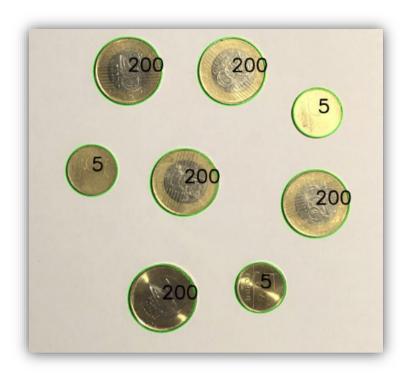

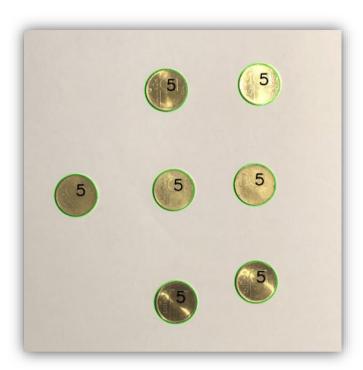

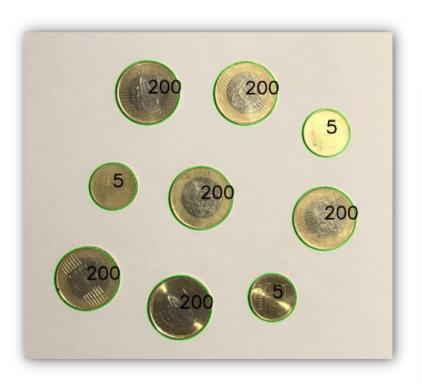

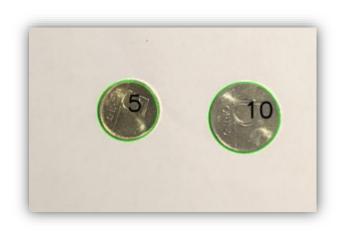

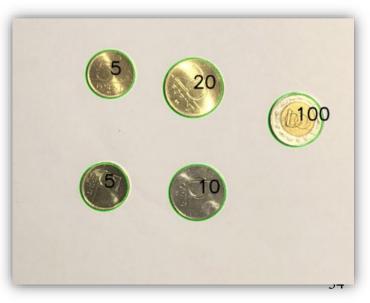

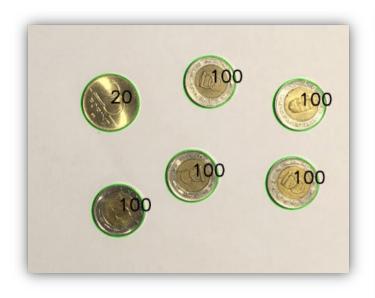

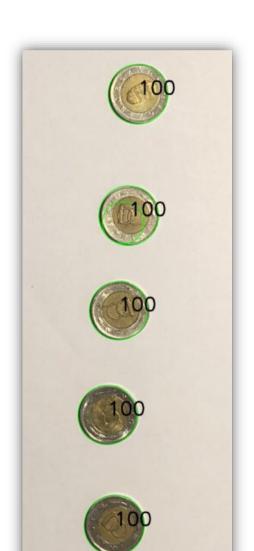

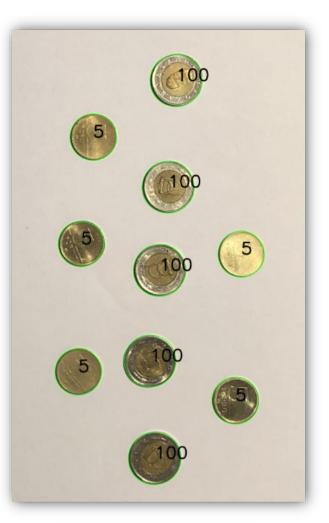

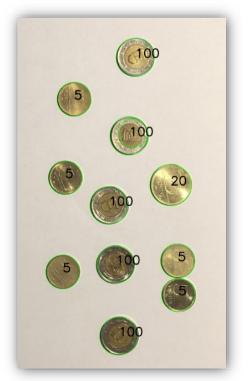

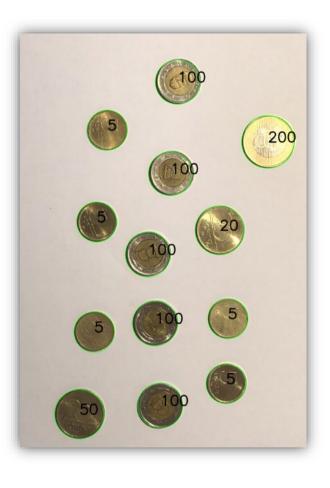

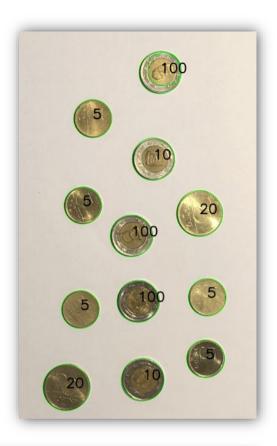

6 Felhasznált irodalom

- [1] Thonny fejlesztői környezet
- [2] OpenCV könyvtár és dokumentáció
- [3] OpenCV mediánszűrés és kép transzformációk –szürkeárnyalatossá alakítás
- [4] OpenCV színkonverziók
- [5] Geometriai transzformációk Képfeldolgozás és Számítógépes Grafika tanszék SZTE
- [6] OpenCV Hough kör transzformáció/ Hough gradiens metódus